

ERDÉLYI GAZDA

AZ ERDÉLYI GAZDASÁGI EGYLET

Megjelenik minden kedden egy iven és az egyleti tagoknak ingyen küldetik meg.

Nem tagok egész óvre 2 frttal fizethetnek elő, félóves előfizetés el nem fogadtatik.

HIVATALOS

KÖZLÖNYE.

Pénz- és értékküldemények az ERDÉLYI GAZDA KIADÓ-HIVATALÁHOZ, a lap szellemi részét illető közlemények az ERDÉLYI GAZDA SZERKESZTŐSÉGÉHEZ czimzendők. A hirdetési díjszabályzatról a kiadó hivatal ad felvilágosítást.

Szerkesztő bizottság: elnök **Dr. Berde Áron**; **Girsik János**, **Szabó Sámuel**, **Vörös Sándor**, felelős szerkesztő: **Gamauf Vilmos**.

Tartalom: Havi emlékeztető: **Október**. — Kiállítási levelek. — A rétek gondozásáról. **Nagy Jenő**. — A takarmányrépa eltartásáról. **Réti János**. — Egyveleg: **Meghívó**. A gyümölcs-collectióban résztvevők névsora. **Mezőgazd.** állapotról. **Lóárverés**. **Gulyaarverés**. **Sárgarépa** mérge az egereknek. — **Üzleti heti szemle**. — **Piacziárak**. — **Hirdetések**.

Havi emlékeztető.

Október.

Ház és udvar körüli teendők, leginkább a tisztség fenntartására szorítkoznak; a lakhelyek kívül-belül kimeszeltetnek.

Kazlak, boglyák tetője élesre fedve tartandó.

Vetőmag rostálása és elvetés előtti csávázása (pácolása) főgondjaink egyike.

Kamara, pincze szellőztetik. Száraz homokról idejében gondoskodunk.

Szecska- és répavagót használható állapotba helyezük.

A téli lisztükséglet e hónapban beszerzendő, nehogy a rossz utakon állatainkat kinozzuk vagy a vizimalmok elfogyása miatt szükségét szenvedjünk.

Téli tüzelőről gondoskodunk, nehogy a hideg által meglepetessünk

Cséplés, ha el nem végeztetett, teljes erővel folytatandó.

Szántóföld. Szántás, vetés az összes ígás és kézi erőt foglalkoztassa.

A gazda ez időben ne ismerjen fáradságot, hanem fogjon hozzá testtel-lélekkel, mert ha idejében czélszerűen elmivelt talajba vet és ha az időszaki viszonyok csak némileg kedveznek, jó termést várhat.

A vetőmagnak kékkő, sósvíz és kevés oltatlan mésszel való pácolását üszög ellen, el ne mulassza. A sorvetővel vetés előnyösebb ugyan, de ha nem rendelkezünk elegendő erővel, bizonyosan czélszerűbb: ügyes emberrel vettetni, mint lassan munkálkodva megkésni.

Burgonya és répa felszedetik, vermekbe vagy kazlakba rakjuk, de teljes beföldelés előtt száradni, gőzölni engedjük, az által a rothadást korlátozzuk.

Törökbuza-törés bevégezendő, a csős törökbuza kasba (góréba) vagy szellős padlásokra halmoztatik, de betakarítás előtt

minden éretlen nyers csövet külön választunk. A törökbuzaszár földszint levágandó és kúpokba rakandó.

Haricska (hajdina) és késői paszuly betakarítását be kell végezni. A törökbuza között termelt töknek fagymentes helyet választunk.

Vetés végeztével az őszi szántás vagy trágyahordás megkezdhető.

A káposztát levágjuk, a házi szükséglet megtartván, a felesleg pénzre tehető.

Rétek és kaszálók legeltetését csak száraz időben engedjük meg, nem különben főgondjaink közé tartozik, hogy minden szekér és kocsis réteinkről kizárassék. Ha réteink trágyázásához elegendő ganéjjal nem rendelkezünk, hordjuk oda és terítsük el a burgonyaszárát és jó eredmény fog mutatkozni. Kora tavaszkor az elterített burgonyaszár összegereblyélve elszállíttatik.

Elévült luczernás, baltacizmes vagy kaszáló feltörendő.

Állattenyésztés. A gulyabeli marha száraz időben a réteket és letartolt törökbuza földeket járja.

A ménesbeli lovak már éjjelre kevés szalmát kapnak és később bocsátatnak ki, nehogy deres füvet egyenek.

Az elválasztott csikók zabot, jó szénát esznek és istállóban állott vizet isznak. Járatásuk el ne mulasztassék.

A meddő sertések a répa- és burgonyaföldön turkálnak, a koczák a törökbuza tarlót járák, felbőngészik az elhullott szemet.

A juhok üzetése folytonosan tart, mi végett a kosok abrakadagban részesülnek.

Vetés végeztével a kivénült ökrök hizóra állíttatnak, a négy éves tinók pedig lekötve járomba szoktatandók.

A hizó sertések törökbuzával élelmeztetnek, de minden etetéskor pontosan kimért mennyiséggel, só és friss víz sohasé hiányozzék.

Szőlő. A mennyiben csak lehet e hó vége előtt ne szüreteljünk, ha kevesebbet is szűrünk, de értékesebbet. Esős időben szedni nem kell, ugy szinten korán reggel sem, míg az idő ki nem melegszik és a harmat fel nem szárad. Az éretlen, hibás és rothadt gerezdek gondosan eltávolítandók, mert egy ily gerezd elrontja s a z gerezdek kitünőségét.

A lábball való taposásról le kell mondani és helyette a szőlőmorzsolón szétzuzott malátát kádokban 12-24 órai állás és kevergetés után kisajtolni; némely szőlőfajt, mint p. o. a rulán-

deret azonnal sajtolni kell. Vörös boroknál a zajos erjedés ahhoz való kádakban — a héján történik és csak ennek lefolyása után 10—20 nap múlva sajtolunk. A mustot kénezní nem kell, mert csak akadályozzuk erjedésében és savanyát szaporítjuk. Kinek sok bora van és megteheti, építsen fűthető erjesztő helyiséget, hol a mustok 15—20° R. melegben végezhesék zajos erjedésüket, az így kiejert bor, esztendőkkel hamarabb érik és nem fog minduntalan utóerjedésbe atneani.

Pincze. Pinczében az erjedést szemmel tartani, az erjedésnél fejlődő szénsavagától óvakodni kell, ha a zajos erjedés megszűnt a hordóhat feltöltögetjük, a pinczét tisztán kell tartani és szellőztetni. Minden szüretelő edényt a legnagyobb gondddal megta- karítottunk és tisztán rakjuk el szellős és száraz szinben.

Gyümölcsös. Legtöbb téli gyümölcs szedésének most az ideje. Különös gondot kell fordítani arra, hogy a zsiros tapintatu almák (kál- vilok), leszedésük után szellős hegyre rakassanak, ellenben a szá- raz tapintatunk (renettek) leszedésük után zárt levegőjü helyi- ségbe rakassanak be, hogy a fonnyadástól megmentessenek. A tavaszi ültetéshez szükséges gödrök ásását megkezdhetjük. A vén fák tisztogatását és az ágak ritkítását folytathatjuk mert a gyümölcs leszedése után legjobban meg lehet ismerni a feles- leges ágakat. A gyümölcsfák törzsei (meszes víz, marha vér és hamu keverékből készült kenőccsel) bekenésére most van a legalkalmasabb idő. Neustria brumata ellen, hogy a fától távol tartsuk, legjobb enygyűrűket kötni a fára. A fiatal fák törzsei a nyulak ragásai ellen bekötöttek. A gyümölcsfa trágyázására e hónap legalkalmasabb időszak.

Faiskola. A magvak elvetését e hónapban be kell végezni, de ha av- val elkéstünk, a magvakat porond közé ládák- vagy cserepekbe kell tenni és azokat a földbe ásva tavaszig ott hagyni. Az augusztusban szemzett vadoncok szemzései a kötelektől meg- szabadítandók. A saját használatra szolgáló és a megrendelt fá- kat kiásatjuk, a megrendelteket rendeltetési helyökre szállítat- juk, a saját használatra kiásottakat vagy azonnal elültetjük vagy pedig használatukig földbe ásatjuk. A beoltott, de meg nem fo- gamzott vadoncok kipótólása kedvező időjárás mellett most is történhetik.

Konyhakert. Káposztafeléktől felszabadult földterületek felásandók és murek- és petrezselyemmel bevetendők. Téli salátát átültetni még lehet. Gyökeres vetemények, mint p. o. murek, petrezse- lyem, zeller, paszternák, baraboly, retek stb. kiásandók, mag- nak a legszebb példányokat kell kiválasztani és azokat pinczé- be külön kell elrakni, a többi eladásra vagy saját szükségletre megtartottakat pedig vermek vagy pinczébe kell elrakni. A vetemény-kiszedés a lehető legszárazabb időben történjék. Téli káposzta, olasz káposzta, karfiol és karalábészedésnek most van ideje. A télire szánt gyökereket kiméltel kell a földből kiven- ni és azokat pinczébe, porond közé kell elrakni, hogy egész télen a konyhára friss zöldséget adjanak. Tormakiásás, értékesi- tés és elrakásnak itt az ideje. Magnak való czékla- és repapél- dányoknak a középszerűeket és éveket választjuk ki és azokat száraz helyen vermekben rakjuk el. A föld trágyázása és fel- ásásának most az ideje, mert az őszi ásással sokkal könnyeb- ben mivelhető és nagyobb hasznot hajtó földterületeket kapunk; továbbá az őszi felásásnak még azon nagy előnye is van, hogy azt tavasszal nem kell felásni, hanem csak egy gereblyézést adva bátran bevethetjük. A melegágyak földjét hordassuk ki és rostáltassuk át; a trágyát pedig vagy a komposzt dombra vagy egyenesen ki a kertbe hordathatjuk.

Diszkert. Szükség esetében a gyepék még egyszer lekaszáltatnak. Az évelő virágok elszáradt hajtásai levágandók. Egy pár nyári nö- vény magva most érik, tehát azok leszedésére gondot kell for- dítani. Georinák 10 centiméter magasra a föld felett levágandók, gyökereik kiásandók és száraz, meleg helyen elraandók. Ró-

zsák levelezésére és elfedésére e hónap a legcélszerűbb idő- szak. Az üvegházi növények most üvegházba, a nekik legmeg- felelőbb helyre rakatnak.

Méhészet. Ha valamely mult havi teendők még befejezetlen lenne, iparkodjunk minél gyorsabban e hó közepéig végrehajtani, így el kell végezni az élelmezést, megnépesítést sat. A teledő he- lyet jó előre készítsük el, gondosan ügyelve, hogy különösen az egerek a helytől távol tartassanak. Még e hó elején méhe- ink szétjárnak és gyűjtögetnek a mit lehet. Ekkor lépnek fel a darázsok is, melyek különösen a hűvös reggeli órákban, 3—4 foku melegben — üzik rablásaikat méhcsaládainkban, a mikor akadály nélkül tehetik, mert a méhek a lépes méz alsó részé- ről, a hideg miatt éjlelre a kas felső részébe huzódnak. Ezért a röplyukat körül-belül 9 óráig elzárjuk; a darázsok elfogására a kasok elé lyukas pléhlemezzel fedett poharakat rakunk, a pléhfedőnek száját belül mézzel kenjük be, melynek szagára a fűrésző darázsok betolakodnak és ki nem jöhetnek, a pohár fenekén lévő vízbe fuladnak. Mielőtt azonban reggel a méh- kasok röplyukait kinyitjuk, a darázsfogókat távolítsuk el, nehogy méheink is bele buvjanak.

Az ezen hóban átdobolt — más köpüvel egyesített — ke- vés, de üde léppel bíró, azonban már nép nélkül maradt kaso- kat szellős helyre felaggatva kezeljük, a mi most annál könny- nyebben történhetik, mivel már a méhmoly nem garázdálkodik; rajzskor azután az ilyen kasokba fogjuk a rajt, a mi rendkívüli előnnyel jár.

Ha a pótlókokban — alul rakott ládákban — csupán lép- készlet volna kimetszük és félretesszük.

A méhészek legnagyobb része e hó végén méheiket téli szál- lásra helyezi.

Erdészet. F ő h a s z n á l a t. E hó végén kezdődik a vágatás. A mag- fák megelőzőleg kijelöltetnek. M e l l é k h a s z n á l a t. A mak- kolatás foly, a téli legeltetés megkezdődik. E r d ő m i v e l é s szempontjából mag gyűjtetik és ha azt azonnal el nem vetjük télire jól el kell helyezni. E r d ő v é d e l e m, mint septem- berben; de most már fokozni kell az őrzést, miután a fatol- vajlasi esetek is szaporodnak. V a d á s z a t nyul és rókára nagyban üzetik, ugy szintén őz-sutára is.

Kiállítási levelek.

XXI.

(Sz. L.) A mult számbeli cikkünk végén jelzett „há- rom nagy díszoklevél” s „három közreműkö- dői érem” odaitélésével teljességgel nem ért véget a kitün- tetések sora, sőt mondhatjuk, hogy minden arra érdemes meg- kapta kisebb-nagyobb mérvben a maga jutalmát; így pl. Stark Adolf (B.-Csabáról) egy 300 frankot érő gyönyörű műtárgyat; Bethlenfalvi István (Miskolcz) 200 frankot. E kiállító lelkes ügytársunknál meg kell említenünk, hogy az ő 64 főle gyönyörű faju és fejlettségű gyűjteménye még akkor is híven állott a látogatók emlékezetében, midőn az összes kiállítók hozomá- nyán végig gyönyörködtek. S látva ez alig 4—5 év óta mű- ködő társunk nemes szenvedélyvel társult lelkesültségét, s hogy ne mondjuk szö l ő s z e t í r á n t i r a j o n g á s á t miót- egy magunk elé képzeljük benne, — mondjunk csak 5—6 évet — h a z á n k l e g e l s ő s z ö l ő t e k i n t é l y é t; kiben egy- szersmind magát a nemesebbnél-nemesebb fajok terjesztőjét is szerencsések vagyunk ezennel egész tisztelettel bemutatni s fölhívni olvasóink nagybecsű figyelmét e kiváló érdemű ügy-

társunk culturájára, mely-Miskolczon filloxera mentes talajban rendeztetett be, nagy terjedelmű válogatott fajú gyümölcsfa ojtvány s másnemű hasznos kertészeti növényekkel együttesen. A 3-dik pénzértékű jutalmazásban (100 frank) Tahy-Tótfalusi dr. Kielberger György részesített, a ki kora előrehaladottsága daczára is kimondhatatlan hévvel ápolja igen szép választéku gyűjteményét s habár a filloxera ötlet sem kímélte meg, nem csügged s úgy mondá a tárlatot megnyitó gr. Széchenyi minister ur öngyméltóságának, „hogy ha tovább is fenyegeti ez „átkos rém“ az ő igyekezetét, hozzá fog az amerikai fajokra való ojtáshoz; de rajta nem fog ki e pusztító féreg“.

Ezután következtek a kiállítási nagy érdemek odaitélései Abonyi Istvánnának jeles csemege fajaiért, Megele Bertalannak, Bogár Dánielnek, Vidovszky Károlynak, Czárán Antalnak, Ermel Vojnits Erzsinek, Gerhardt Györgynek, Halász testvéreknek Budapesten, Horvát-Szlavon gazd. egyesületnek, Janky, Kozáky, dr. Lator Géza, Luppá, Mészöly Gyula, Pécsi kertészegylet, br. Perényi Zsigmondné, Polyakovits, Pozsonyi gazd. egyesület, Fülöp Jónás, Sachslehner, gr. Schönborn, Szathmári Király Pálné, dr. Szigethi János, br. Weisz Pál, Zabolai Károly, Kocsis József, Nagy Zoltán, gr. Sztáray, Voyta Adolf, br. Wodianer Mór és örökösei (Komjáthi), Schön Lipót, Molnár Ágoston.

E „nagy érdemekkel“ jutalmazottakon kívül még számos „közreműködői érdem“ íteltetett oda az elébb jelzett szőlőtelep tulajdonosok gazdatisztjeinek, kitiűnő vinczellérjeinek, s azok közt a Horváth-Szlavon gazd. egyesület derék titkárának, Kurált urnak, a farkasdi orsz. filloxera telep derék vinczellérjének Petrovitsnak, Czeiner uradalmi tiszt urnak gr. Schönbornnál, stb. stb. Különös jegyzőkönyvi elismeréssel adózott a „szakjury“ Horváth Géza orsz. filloxera biztos, Molnár István, Molnár Lajos és Varga Imre vinczellér-képezdei igazgatóknak lelkes közreműködésükért, kiknek kiváló szép gyűjteményei — kivéve a Vargáét — mivel a mint látszik Ménesen még nincs berendezett szőlő telep — kiváló, remek és autentikus fajokkal excelláltak.

Igen érdekes látvány volt különösen az orsz. filloxera telep collektiója, eredeti amerikai fajokban és ezekre ojtott különféle hazai levágott szőlő gerezekben.

Itt láttuk — olyan litervékás (20 liter) csebrekben — a Vitis ripariat, Vitis Solonist, Elvirat, Taylort, Louisianát, Cunninghamot, Herbemontot, York Madeirat (Nádor Izabella), Clintont, Concordot, Triumpht és Jacquetz, mindannyiát terméssel. Az amerikai alanyokon termelt fajok közül érdekesnek tartjuk ide igtatni: a kolontárt, szemendriait, piros bakatort; zöld dinkát, kovácsi fejt, hosszonyelű fejt, sárfeketét, olasz riezling, rászölő, tökös piros, slankamenka, mirkovácsa, vellelini piros, beregi rózsza és kadarka kék fajokat, melyek természetes fejlődést mutattak, s semmi „izabella“ izt nem látszottak örökölni mostoha szoptató-dajkáiktól. Az amerikai fajokon pedig (főnnebb névszerint jelezvék) mindannyin észlelhető az a sajátságos „izabella“ zamat, még a különben igen szép fürtű és bogyóju fejt Triumphon, s a tramini színű Taylor és Elvirán is.

Nem nekünk valók biz azok, s védjen is a jó Isten, hogy legalább nekünk Erdélyben szükségünk legyen reájuk!!

Sajnálattal kell kifejezést adnunk — habár post festa — azon mulasztás miatt, miszerint az illető intézők nem gondoskodtak arról, hogy ez alkalommal szőlőszeti congressus is tartassék! Talán nem jutott eszükbe?! Ismételten mondjuk, hogy kár volt elmulasztani! Részben azonban ezen is segítettek a megjelent ügylársak. Szép volt látni, miként vitatkoznak egy s más dolgon a Molnárok, Mathiász, Horváth Antal, Szentgyörgyi, Betlenfalvi, Angyal Dezső, Dezső Miklós, dr. Kielberger, Varga Imre, Czeiner Nándor, Mailáth István, Maurer, Kodolányi, dr. Szalai fris szőlész társunk, Stark, Vidovszky; s hogyan veszi körül őket ott a helyszínén a szőlők közt az érdeklődők serege; s noha olykor-olykor különösen a három első napon (24., 25., 26.), mig t. i. a az említettek mind együtt maradhattak még mérges is volt a disputa, eltűrték azt a vitázó collegák egymásnak, szemök előtt lebegvén mindenek fölött az, hogy elhanyagolt ügyünk nyer általa. Nyert is ám nagyon sokat, mert igen sok faj tisztázott s még többnek rectificálása beindított, s azaz általános óhaj nyilvánított, hogy ezután minden évben tartassék a fővárosban szőlőszeti kiállítás ezzel kapcsolatosan formális tanácskozás, s illetve congressus a szőlőfajok egyöntetű megállapítása s más ide vágó kérdések tárgyában.

Sok szép dolog lett tervezve; igen sok ügy megvitatva; végezve azonban csak az, annyit a mennyit már említettük; elintézte éppen semmi. Hanem vittünk el magunkkal sok jó érzést, igen kedves lelki emlékeket egymás látása és megismerése folytán, s alig várjuk esztendő ilyenkor, hogy ismét együtt lehessünk Budapesten, vagy bármely helyén édes hazánknak, szőlőszeti ügyünk rendezése tárgyában.

Hogy miféle fajokban volt képviselve a tárlat, annak megírásába elegendünk véghetetlen nagy dolog lenne, mert a miut azt előző közleményünkben, a kiállítók neveivel számokban jeleztük, pár ezerre rug azok száma.

Néhányat azonban nem hagyhatunk említetlenül. Itt láttuk a gr. Andrassy gyűjteményében a Golden Championt, Duchesse of Buccleucht, Genuait (a mi Uva réginánk), Gros dorét, L' Eufant trouvé, Calabrait = Cyprusit, Rytont, mely azonosnak mondható a muscat Pensé, muscat Camizada, muscat Cannon Hall-al; továbbá muscat Ferdinand de Lesseps, muscat Tynningham, muscat Charles Allerdause, a Chass. Vibert, Malakoff fejt és Malakoff usum, mely utóbbi, mint a melyet Mathiáson kívül egyikünk sem látott soha, s páralan szépségével — mint valami apró piros tehén csecs — mindannyiunkat megbűvölt (még csak Mathiásznál kapható Szöllöskén, a gr. Andrassy uradalomban) kimondhatatlan kincsnek jelezhetjük. Még volt a Chass. St. Fiacre, Chass. le Sucre, Chass. Tokai Angevine stb.

Bethlenfalvinál szintén a Mathiász-féle fajokból, főnnebbiekben kívül a Madeleine Royal, Fontainebleau rouge, Chass. croquante, Chass. gros Coulard, muscat Hamburg (kék), muscat Treveren; Schön Lipótnál a persiai gömbölyű és a hosszú-

kás szemü magvatlanok ritka nagy fürtökben, Damascusi fejr, Chaptal fejr és halhólyag; Gr. Schönbornnál a valódi Duchesse of Buccleuch, Chass. de Jardins piros, Chass. de Bar sur Aube, Chass. imperial blanc, Chass. de la Soce piros, Chass. de Negropont piros, Chass. piros Angol (legszebb piros Chas-selas), Chass. Jalabert ropogós szép fejr, Fontainebleau piros, Chass. St. Aubin, Chass. St. Fiecre és Chass. pessatutti (non plus ultra). Fülöp Jánosnál (Pozsony) a Madeleine Royal; a Pécsieknel, Schön Lipótnál és Wodianernél a különös színű barátságos, s kivált a pécsieknel különös átmenetben; — ez utóbbiak gyűjteményében volt látható Ágostenga (augusztána?) név alatt a mi finom sárga lindauinkis (Kieutsheimi); a Tarzali vinczellér-képezde gyűjteményében kiváló szintén igen sok van; de feltünőbb a már említettek kivül, mert itt is sok van azokból, a muscat Panse és már aszuba menő muscat Ferdinand de Lesseps; gr. Sztárainál a Joannerre Charnu világos állatszó fejr; aztán sok a Maurerében és Gerhardt György gyönyörű gyűjteményében Kassáról; Stark Adolféban, Bogár Dánielében, Vidovszkyéban B.-Csabáról s végül a miénkben (erd. gazd. egyesület) a Duc of Buccleuch, Saumuri muskatály, Margit, Angevine, Kláris muskatály stb. stb., melyek legszebb látványt a természetben nyújtanak, hova t. i. a nagy-utcai egyleti kertbe (Kolozsvártt) ismételtlen meghívjuk az átutazó és itt lakó érdeklődőket.

S ezzel befejezzük egy időre pennás oenologuskodásunkat.

A rétek gondozásáról.

Hogy mily fontos szerep jutott gazdasági üzletvitelünkben a természetes rétnak, azt úgy hiszem fölösleges lesz bővebben esetelni, mert hiszen ezt minden gazda jól tudja.

Tudjuk ugyanis, hogy ez, czélszerű kezelés mellett, a legolcsóbb, legbiztosabb és állatainknak legtermészetesebb takarmányt nyújt; tudjuk, hogy ez teszi lehetségessé a nagyobb számú haszon-állatok tartását, hogy ez tartja fenn a szántóföldben az erőt az által, hogy az adott takarmányból előállott trágyával az attól elvont erőt visszapótolja.

A természetes rétek említett előnyeit minden gazda tudja s elismeri; annyival inkább csodálatos és megfoghatatlan tehát, hogy a mezőgazdaság eme hatalmas tényezője a legtöbb gazdaságban mégis a leghálátlanabb, legmostohább kezelésben részesül.

S éppen ezen hibának lehet tulajdonítani igen sok gazdánál a hiányos és gazdaságnak meg nem felelő állatlétszám tartást, mely okból ismét azon okozat következik, hogy állatlétszám hiányában nem nyerhetvén kellő mennyiségű trágyát: nem trágyázhatja kellőleg földjét. Természetesen az ilyen gazda kielégítő termést nem várhat s nem is kap.

Mindeme bajokon pedig mily könnyen segíthetnénk természetes réteinknek kellő gondozása és ápolása által.

Nem akarom azonban a t. gazdákat rábeszélni arra, hogy a gazdálkodás terén annyira előhaladott külföld után indulva, óriási költséggel, nagyszerű műretet létesítsen; mert hiszen

nálunk e részben hiányzik az anyagi erő: a pénz; nincsen meg a földek árát annyira emelő tulajdonság, s jelen természetes állapotjukban levő réteinktől is kellő gondozás mellett kielégítő termést várhatunk.

Csak azon egyszerű eljárásokra akarom felhívni gazdáink figyelmét, melyeket minden nagyobb tőke befektetés s kiadások nélkül eszközölhetünk, s melyek a rétek jó állapotban való fennmaradását mégis biztosítják.

A rétek gondozása, ápolása azon alapszik, hogy a gazda mindent elkövessen réteji oly karba hozására, hogy szükséges évi széna termése lehetőleg biztosítva legyen.

Ennek elérése végett mindenekelőtt a réten előforduló bokrok, melyek nemcsak azért alkalmatlanok, mivel használati tért foglalnak el, hanem azért is, mert a kaszálást nagy mérvben akadályozván, mint olyanok, az ártalmas rovarok tanyájául szolgálnak, s e mellett a gyomok szaporítására is alkalmassak lévén, gyökeresen irtandók. Ugy szüete a gyakran előforduló vakondturások és hangyabolyok, melyek a kaszálást szerfelett nehezítik, sőt azt éppen miattok tökéletesen teljesíteni nem is lehet, kissébb terjedelmű réteken kapával vagy lapáttal hánnyandók szélyel, míg nagyobb terjedelmű réteknél e munka véghezvitelo legczélszerűbben az u. n. rétygalyval teljesíthető.

A gyalu után igen czélirányos egy boronát járatni, ezt megelőzőleg azonban helyén leendő a foltos helyek fűmaggal való behintése.

A rétek kora tavasszal, valamint ősszel való boronálását, mely a rétyjavítás egyik hatalmas eszköze, — különösen ha azok mohával benőttek, — egy gazdának sem volna szabad elmulasztania.

Boronálás által ugyanis míg egyrésztől megnyitjuk a falajt a levegő behatásának, más résztől a fűgyökereket elszagatva, új sarjhajtásra kényszerítjük, mi a hozam nagyságára mindenesetre jó befolyással van.

Rétyeink többnyire a birtok legalantabb eső részét foglalják el, a hol a nagyobb mennyiségben összegyűlt víztől — kivéve a magasabban fekvő réteket — sokat szenvednek; jó lesz tehát, sőt szükséges, tulnedves rétyeinkről a fölösleges vizet, ha a területnek esése van, egyszerű barázdák húzása által leveletni; ha pedig esése nem volna, akkor árkok ásása által javíthatjuk, s az ásandó árkokból kikerült földet czélszerűen fordíthatjuk a mélyedések kitöltésére.

Bebizonyított tény, hogy az oly vizes rétek, melyek azelőtt vízlevezető csatornával ellátva nem voltak, ezek létesítése után szebb s jobb füveket hoztak. S ez nagyon is természetes; mert igaz ugyan, hogy a réti növények a nedvességet nagyon is megkívánják, de rájuk nézve a tulnedvesség épp annyira ártalmas lehet, mert folyton víz alatt lévén, elvadulnak s savanyu rétté változhatnak át.

Némely gazdaságban a rétek patak vagy folyam partján fekvő, annyira kedvező fekvésűek, hogy azok kevés költséggel, s minden nagyszerű berendezés nélkül, öntözés által javíthatók. Nagy előnye pedig az öntözhető réteknak, hogy ez által mintegy függetlenné teszi magát a gazda az idő viszonyosságaitól, s így a gazdasági állatai számára szükséges takar-

mány termésre mindig biztos számot tarthat, mert a rendelkezésre álló patak vagy folyóvízzel időnként elborított rétet megvédhető a kiszáradástól s az azok által lerakott iszap pedig hathatós trágyául szolgál.

Felette nagy mulasztást követne tehát el az oly gazda, ki az ily kedvező alkalmat felhasználni, mintegy kiaknázni, elmulasztaná.

A már említett eljárásokon kívül a rétek ápolásához tartozik azok trágyázása is; különösen áll ez oly rétekre, melyek sem mesterséges öntözés, sem természetes áradás által nem részesülnek visszapótlásban a nyert termésért; mert hiszen nincs az a természetből dús gazdag föld, mely folytonos termés és a termések által elvont tápanyagok visszapótlása nélkül előbb vagy utóbb ki ne merüljön.

Ha tehát azt akarjuk, hogy réteink a mezőgazdaság igényeinek teljes mértékben megfeleljenek: akkor a széna termések által elvont tápanyagokat időnkénti trágyázással visszapótolni el ne mulasztjuk.

A mezőgazdaságban használt trágyaszerek főbbnyire a rétekre is alkalmazhatók, azonban tekintetbe veendő, hogy a rétekre hordott trágya hatása nagy mérvben függ annak lehető egyenletes eltergetésétől. Ennél fogva legalkalmasabb az istállótrágyák közt a jól megérett, korhanyvá változott trágya, a mennyiben egyenletes eltergetése legkönnyebben eszközölhető.

Ha esetleg az nagyon darabos, összeállott tömeget képez, akkor tanácsos lesz kihordás után hengerrel elaprózni s boronával lehetőleg egyenletesen eloszlatni.

Megjegyzendő, hogyha friss, szalmás trágyát használunk, túlbőven azt ne alkalmazzuk, mert ez esetben a takarmány rendszerint kellemetlen ízű nyér, s az állatok nem szívesen fogyasztják. Továbbá a késő őszzel vagy télen kihordott, de el nem korhadt szalma tavasszal összegereblyézendő s eltávolítandó.

A kosaraztatás, esztenázás általi trágyázás is teljesen célravezető s ez egyike a legolcsóbb rétrágyázási műveletnek; azonban ez csak kora tavasszal és késő őszzel engedhető meg s akkor is csak úgy, ha a rétet teljesen száraz és ha a birkák előbb más helyen jól tartva hajtataknak oda trágyájuk lerakása végett. Nem volna tanácsos a birkákat egész napon át a réten legeltetni, mivel a folytonos taposás és a növények nagy mérvben való lerágása által, a bekövetkező kár jóval túlhaladná a nyereséget.

A rétek — mint a tapasztalat eléggé igazolta — legsikeresebben a kitűnő hatású keverék trágyával — compost — és ganéj lével javíthatók; különösen ez utóbbinak alkalmazása igen előnyös, a mennyiben gyorsan hat s felette kedvező befolyással van a növényzet fejlődésére, miután a tápanyagok felvehető állapotba jutnak a talajba. A trágyalé azonban mindig jól felhígítva s lehetőleg őszzel alkalmaztassék.

A baromfi trágya szintén hatalmas rétvjavító szer; célszerű lesz azonban nagyobb mennyiségű földdel keverni, hogy míg egyrésztől egyenlőbben oszthassuk szét, más részről túlhevítő — hogy ne mondjam égítő — hatását, melyet magában

kifejt, mérsékeljük. Sajnos azonban, hogy a baromfi tenyésztés, mely pedig igen jövedelmező mellék iparág, semmi vagy oly igen csekély méltánylásban részesül.

Ha pedig a már elősorolt trágya-anyagokkal nem rendelkeznek a gazda oly nagy mennyiségben, hogy azokból réteji számára is juttathasson a nélkül, hogy szántóföldjei csorbát szenvedjenek: akkor ott van a szérüs kert söpredéke, rothadt polyva, törek, továbbá hamu, viziszap stb. ezen anyagoknak a rétekre való kihordásában, úgy hiszem, mi sem fogja akadályozni a gazdát.

A hamufélék már összetételöknél fogva is hatalmas rétvjavító szerek s hatásuk különösen nyilvánul a túlvizes, elvadt réteken, a mennyiben nem csak elősegítik a jobb minőségű növények fejlődését, hanem, mint kísérletek bizonyítják, néhány éven keresztül szorgalmasan alkalmazva, teljesen elpusztítják a rosszabb minőségű vadfűveket. Megérdemlik tehát, említett jó tulajdonaiknál fogva, hogy minden gazda által gondosan összegyűjtessenek, nem pedig, mint rendszeren lenni szokott, az utcára és árkokba szórassanak.

A rétek trágyázásánál tekintettel legyünk arra, hogy azokat egyszer-egyszer túlbőven ne trágyázzuk, hanem inkább gyengén, de gyakrabban.

Végül figyelemmel legyünk arra, hogy a rétet legmagasabban fekvő pontját mindig bővebben trágyázzuk azért, mert — mint tudtuk — az esővíz a trágyában levő anyagok egy részét kimosván, azt folyton az alantabb eső helyekre hordja. S éppen ezen említett oknál fogva tanácsos lesz a lejtős fekvésű rétekre legkivált a portrágyát mindig tavasszal, nem pedig őszzel, vagy télen kihordani, a mikor a meg-megolvadt hóvíz azt magával mindig tova viszi.

Debreczen.

Nagy Jenő.

A takarmányrépa eltartásáról.

Alig van már mai napság gazdaság, mely takarmányrépa termesztésével ne foglalkozna, hiszen csaknem páratlan téli takarmányt nyújt mindeféle állatnem részére s kis gazdaságokban más növények sora közt is termesztethető.

Ezuttal nem a termesztésről, hanem a felszedése s téli eltartásáról akarunk egyet-mást mondani.

A mi felszedését illeti, azzal nem okszerű sietni, mert a tudományos kísérletek azt derítették fel, hogy minél tovább marad a répa a földben, annál több lesz abban a tápanyag is, mivel a természet törvénye szerint érés felé a tápanyag értéke sebb része a levelekből — lehúzódik a gyökérbe. Tehát, ha kedvező időjárásunk van, szép hosszú ősztünk, minél tovább hagyjuk a földben, annál táp dús a b b r é p a u k l e s z.

Továbbá a jól megérett répa tovább is eláll, jobban kitelelhető s ez szintén fontos körülmény.

Mint minden növénynél, úgy a répánál is a levelek színének, üdeségének elváltozása, fonnnyadása szokott beállani érés tájon: erre ügyeljünk tehát, ez időpontot előbb be kell várnunk.

A kiszedésnél ügyeljünk fel, hogy a répa tisztán és sértetlenül kerüljön a kupaczkokba.

Elrakásig óvjuk a nap közvetlen hevétől, e czélből földdel, szalmával vagy répalevéllal takarjuk be. Huzamos ideig a levegőn hagyni nem okszerű eljárás.

Ott, hol nagyobb mennyiségű répát termelnek, rendszeren közel az istállókhöz, partos fekvésű helyen a szabad ég alatt helyezik el vermekben, vagy a föld színén — földtakaró alatt — a mi czélszerű is. Nem szükséges azonban okvetlenül vermeket ásni, igen jól el lehet helyezni a répakupaczkokat a föld színén is, csak elegendő vastag földtakarót adjunk nekik, melyek a tél erős fagyától megvédjék a vízdűs gyökereket.

Vermekben előbb árthat a nedvesség a répának, még nagyobb melegség is fejlődhetik ki. Tehát azokat nem ajánljuk; csupán arra ügyeljünk, hogy tiszta s meredekebb helyet válasszunk ki a répakupaczkok számára s ne északi oldalt.

Itt azután a kupaczkok egymás mellett elhelyezhetők. Hossza a kupacznak változó, függ a mennyiségtől, szélessége 120—150 cm.; magassága 90—120 cm. szokott lenni.

Némelyek oldalvást kifelé, mások meg fejével felfelé rakják a kupaczbba a répát s azt tartják, hogy ez utóbbi eljárás jobb.

Fődolog: 1. hogy sérült vagy beteg répa ne kerüljön a kupaczbba; 2. hogy a répalevelek is eltávolítottassanak, (mit, ha továbbra elakarunk tartani, be kell savanyítani vermekben).

A kupaczkok háromszögű hasáb formával bírnak, s ha legott be nem földeltetnek (pl. jó időben) szalmával takartandók be.

Eleinte semmiesetre sem tanácsos vastagon takarni be földdel a répát, különben a fejlődő melegség ártalmára lesz.

Leginkább szokásban van a földtakaró alatt meghagyni a szalmatakarót is; ezt azonban némelyek czélszerűtlennek mondják. Én azt hiszem s úgy láttam, hogy vékony szalmamarteg éppen nincs ártalmára a répa jó karban való kitélésének, természetesen nem okvetlenül szükséges, mert nem a szalma védi meg a répát a fagytól, hanem a föld maga.

A szelelőket is némelyek elhagyni vélik, úgy tartják, hogy azok inkább ártanak, mint használnak. Ha jól vannak készítve s nem több közlekedést engednek a répatömegnek a küllevegővel, mint a mennyire arra kívált a melegebb napokban szüksége van; úgy nem árthatnak télben sem: tehát elhagyásuk nem volna indokolt.

Hogy mily vastagon takarjuk be a répát, az függ az évszaktól, az uralkodó tél erősségétől s a talajtól magától is.

Eleinte elégséges sekélyen takarni be a kupaczkokat, s később az erősebb hidegek beálltával a földtakarót vastagítani kell 30—60 centimeterre.

Laza, ritka földből aránylagosan több, agyagosból kevesebb szükséges.

Rendkívüli hideg beköszöntével, kivált az északi oldalon trágyával védekezhethetünk.

Midőn télben a vermet felbontjuk, mindig arra ügyeljünk, hogy az ismét jól befedessék. Ki e szabályokat szem előtt tartja, annak nem gyűlik meg a baja s nem lesz elromlott vagy fagyos a répája.

Réti János.

EGYVELEG.

— Meghívó. Az erdélyi gazdasági egyesület igazgató választmánya 1885-ik évi október hó 9-én délután 3 órakor ülést tart az egyleti irodában (bel-középutca 11. sz. I. emelet), melyre a tagok ezeannel tisztelettel meghivatnak.

* * *

— Az erdélyi gazdasági egyesületnek az országos kiállításra küldendő (collectív) gyümölcs kiállításán a nyába alább irt egyletektől és egyesektől történtek bejelentések: Az udvarhely megyei gazdasági egyesület kebeléből: Pálfi Dénes, Tarcsafalváról. Veres Ferencz, Bágyból. Tamás Antal, Bethlenfalváról. Bartha Lajos, Tarcsafalváról. Rápolti Domokos, Sz.-Udvarhelyről. Biró Pál, Felső-Boldogfalváról. Gyárfás Endre, Sz.-Keresztúrról. Br. Kemény Béla, Szt.-Erzsébetről. Kassai Sámuel, Homoród-Oklándról. Jedit Lajos, Rugonfalváról. Pálfi Károly, egyl. titkár, Székely-Udvarhelyt. Marostordamegyei gazd. egyl. ker. tészeti szakosztály elnöksége: V. Haynal József és Lokodi János által jelentve be. — Dr. Berde Áron, Kolozsvárt; gyümölcstelep Szucságban, talaja tarka agyag formáció. Szentkovich Márton, Kolozsvárt. Kónya Ferencz, N.-Pestyén u. p. Hunyad-Várhely. Gegesi Kiss József, Maros-Vásárhely. N.-Enyedi gyümölcészeti egyesület, Nagy-Eoyed. Thoroczky Sándor, Toroczko-Szent.-György. Kósa János, Kis-Petriből. Fogarasmegyei gazd. egyesület nevében Gagyi Samu, titkár-helyettes, Fogaras. Krasser Károly, Szász-Sebes. Pap Miklós, Gyalu. Gerendi István, Sövényfalva. Zeyk Gábor, Diód. Dr. Réthy Mór, Kolozsvárt. Hajnal József, Marosvásárhely. Vincze Károly, Diód. Bihari Zsigmond, Kutyfalva. Nagy Tamásné, Vajda-Szt.-Iván. Báro Horváth Ödöné, Rhédey Johanna, Alvincz. Barcsay Domokos, B.-Hunyad. Bencze Károly, Somkerek Miklós, Budai Mihály, Hortopán Simonné, Szék. Orel Máté, Gyergyó-Szt.-Miklós. Id. Bodor Pál, Kolozsvárt. Fekete Pál, Szőkefalva. Jakab Mózsza, Algyógy. Pálfi Dénes, Tarcsafalva. Ádám Ferencz, Márkod, u. p. Deményháza (Marostordamegye). Csürös Antal, Déva, polgármester helyettes. Horváth Kálmán, Kolozsvár. Báro Bánffy Ernő, Kolozs-Borsa. Szentgyörgyi Lajos, Kolozsvár. Schül Ábrahám, Fogaras. Bodor Antal, Kolozsvár. Br. Jósika Leó, Kolozsvár. Nagy József, Kolozsvár. Békési Károly, Kolozsvár. Klatrobecz Gyula, Kolozsvár. Reményik testvérek, Kolozsvár. Dr. Abt Antal, Kolozsvár. Köleséri János, Kolozsvár. Nagy Dániel, Kolozsvár. Zeyk József, Gombás. Kovács János, ig. tanár, Kolozsvár. Székely Sámuel és neje Orbán Rozália, Kolozsvár. Vályi Elek, Kentelke. Br. Bánffy Jenő, Maros Szt.-Király. Wolff Márton, Erdő-Szt.-György. Furka Ferencz, Czerna-Keresztúr. Gazdasági tanintézet, Kolozs-Monostor. Id. Hutter Sámuel, Kolozsvár. Gr. Hallet Irma — Imecsné, Fejéregyháza. Id. Sántha István, Kolozsvár. Szász Lajos, Kolozsvár. Dr. Gocs Jenő, Iklód. Tauffer Ferencz, Kolozsvár. Korbuly Bogdán, Kolozsvár. Szabó Sámuel, Kolozsvár. Ifj. Pataki Sándor, Kolozsvárt. Kolozsvári Albert, tanító, Kolozsvárt. Sipos Gábor, ügyvéd, Kolozsvárt. Gr. Mikes Árpád, M.-Ujvár. Miksa Elek, Hadrév. Horváth Már-

ton, Krizba. Gréger Jakab, lelkész, Nagy-Egyed. Paget János, Gyéres. —

* * *

— A mezőgazdasági állapotról a m. kir. földmívelési ministeriumhoz beérkezett jelentések szerint a felvidék és Erdély némely északi megyéiben a zab aratása kedvező idő mellett még folyamatban van. Általában véve az őszi előmunkálatok az idő kedvező fordultával bevégeztettek; az őszi buza és rozs vetése többnyire folyamatban van, itt-ott ki is kelve már szép zöld vetéseket is láthatni. — A repeze fekete hernyók által pusztítottak, úgy hogy azt sok helyen újra kellett vetni.

A tengeri, mely az előbbi szárazság folytán apró szemű maradt, — a hűvösödő éjek miatt csak nehezen érik, különösen az ország felső vidékein, míg a déli részekben — hol már töretik, — elég jó eredményt adott.

A burgonya hozama — melyet sok helyen kiszedtek már — nem felel meg a várakozásoknak, mert gumói aprók maradtak s utóbb még a rothadás is ártalmára vált.

A káposztát a hernyók nagyon megrongálták, így csakis közepes eredményt fog hozni.

A hüvelyes vetemények eredménye silánynak mondható.

A dohány, mely javában töretik, kielégítően fizet.

A szőlő — mely utóbb itt-ott rothadni kezdett — még elég jól áll, különösen ott, hol jégverés nem fordult elő. A fentebbi ok miatt sok helyen a szüretet is megkezdették, a bor kitűnő minőségűnek ígérkezik.

Gyümölcsből bár sok lehullott s utóbb rothadni is kezdett, mint a szedés mutatja, bőven maradt.

A sarju kevező idő mellett többnyire betakarítottak, az elmult szárazság miatt azonban csakis minőségileg vált be s e tekintetben csupán Erdélyből jöttek kedvezőbb hírek. A takarmány szükét a bő legelők és a bő takarmárépa-termelés némileg ellensúlyozzák.

A háziállatok egészsége — némely szörványosan előfordult száj- és körömfájási esettől eltekintve — kielégítőnek mondható.

* * *

— Lóárverés. A földmívelési ministerium részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a kisbéri, mezőhegyesi, fogarasi és bábolnai állami ménesekből és az állami ménetelepekből, számszerint összesen 41 db. részben kisorolt számfeletti, részben kiselejtezett kanca ló fog folyó évi október hó 14-én és az azt követő napokon Budapesten a kiállítás területén, nyilvános szóbeli árverezés útján azonnali készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőknek eladatni. Ezen számfeletti fiatal kanczák árverése után több a ménesekből és ménetelepekből kiselejtezett mén és herélt fog árvereztetni, mit végül az állami ménesekből kisorolt 16 db. anyakancza árverése követend. Az árverezés a jelzett napokon mindenkor reggel 9 órakor kezdődik. A megvett lovak az árverés végleges befejezte után 6 óra alatt a kiállítás területéről elszállítandók.

* * *

— Gulyaárverést tart a földmívelési ministerium a mezőhegyesi m. kir. állami ménesebirtokon folyó évi október 26-án, mely alkalommal 104 darab tenyész-szarvasmarha kerül nyilvános szóbeli árverés alá. Ragadják meg tenyésztőink a kedvező alkalmat jó tenyészanyag beszerzésére.

* * *

— A sárgarépa méreg az egereknek. Böhms állatorvos a „Wochenschrift für Thierheilkunde“-ban közli, hogy az oly egerek, melyek kizárólag apróra vagdalt sárgarépat (murokrépa, *Daucus carota*) kaptak csupán takarmányul, pár nap alatt kimultak. Egy kísérletnél, melyet a nevezett állatorvos azért tett, hogy erre nézve biztosat tudhasson meg, tényleg elhullt 12 kísérleti állat közül 7, melyeknél a halál oka csupán az volt, hogy sárgarépat ettek. A beteg állatoknál mozgási zavarok mutatkoztak, nem tudtak lábaikon megállni, henteregték s nyujtozkodtak. Ugylátszik a sárgarépanak eme káros anyagát a főzés által sem lehet eltávolítani, mert három idősebb egér, melyek nagyobb mennyiségű főtt sárgarépat kaptak, Böhms szerint két nap alatt szintén tönkre mentek, s a boncolás ugyanoly jelenségeket mutatott náluk, mint a megmérgezett egereknél. (F. M.)

Üzleti szemle.

Marha- és sertésvásárok jegyzései.

Budapesti marhavásár okt. 1-én. Összes felhajtás 3379 db. nagy és apró marha. — Ebből eladott 32 db. bika, 1589 db. ökör, 800 db. vágó tehén, 316 db. fejős tehén, 138 db. bival, 451 db. borjú, — db. bárány, — db. juh. Árak: bika darabonként 60—220 frt, ökör páronként 220—350 frt, vágó tehén páronként 160—190 frt, fejős tehén darabonként 70—150 frt, bival páronként 120—225 frt, borjú darabonként 18—42 frt, bárány páronként — — forint, juh páronként 10—16 frt. Húsárak 100 kilonként: ökörhús 54—56 frt, tehénhús 45—48 frt, borjúhús 60—65 frt, bivalhús 40—44 frt.

Pozsonyi marhavásár okt. 5-én. Összes felhajtás 1334 darab, és pedig 1181 darab magyar, 153 darab lengyel és — darab német fajta. Árak 100 kilonként: magyar hizó 57—65 frt, lengyel — frt, német 60—66 frt, tehén 50—57 frt, bika 51—57 frt, bival 41—45 frt. Lában darabonként — — frtot fizettek.

Bécsi marhavásár okt. 5-én. Összes felhajtás 1889 drb és pedig 739 drb. magyar, 508 drb. lengyel és 642 drb. német fajta. Árak 100 kilonként: magyar hizó 57—65 frt, lengyel 58—64 frt, német 56—65 frt, tehén — — frt, bika — — frt, bival — — frt. Lában darabonként — — frtot fizettek.

Kőbányai sertésvásár oktob. 4-én. (Az első magyar sertéshizlaló és kölcsönelőgező részvénytársaság jelentése.) Az e heti üzlet a múlt hetinél lanyhább volt és nehéz áru ára ismét csökkent, mert e fajtákban nagy készletekkel rendelkezünk.

Heti átlagárak: magyar vál. áru 260—320 klgr. nehéz 42—42½ krrel, 180—240 klgr. nehéz 43—46

kr. Öreg 300 kigr. túli nehéz 40— kr, vidéki sertés 40—
46 kr, könnyű — kr. Transitóban: szerbiai 45—47 kr.,
románia — — kr, tuskés — krral tiszta kilogrammonként.
Összes felhajtás: 6058 darab, összes elhajtás 10396 drb.

Bécsi sertésvásár sept. 28-án. Összes felhajtás
6640 drb. és pedig 1530 drb. nehéz, 2214 drb. középnehéz és
2896 drb. süldő. Árak 100 kilónként: nehéz 37—38 frt,
középnehéz 35—36 frt, süldő 32—40 frt; szalonna és zsir
44—46 frt.

Felelős szerkesztő: GAMAUF VILMOS.

Hirdetések.

A magyar gazdatisztek és erdészek segélyegyesülete

ajánlja a t. cz. földbirtokos és bérlő uraknak állás-
közvetítő-osztályánál bejelentett tagjait elhelyezésre.
Az ez ügyben való felvilágosítások díjmentesek. Ügy-
vezetői iroda: Budapest, papnövelde-utca 6. szám
alatt.

Krocsák G. Emil,

(39—52.) (3.) e. ügyvezető.

Kivánatra árlapok és költségvetések bérmentve küldetnek.

Üzlet nagybottás és vízművészeti kellékek tárlata.

Szerelő-műhely vízvezetékek kútak s berendezésére.

(1.) Tétemesen leszállított egyári árak mellett. (39—52.)

PIACZI ÁRAK.

A heti vásár		Gabona mérték	tiszta buza	elegy buza	rozs	árpa	zab	török-buza	100 kilo		1 köb-meter tűzifa	1 kilo marhahús
helye	napja								széna	szalma		
k r a j e z á r o k b a n												
Bécs	október	5 metermázsa	802	—	690	660	—	700	—	—	—	—
Budapest	október	3 "	745	—	660	685	635	560	—	—	—	—
Balázsfalva	september	3 hektoliter	450	350	325	—	200	450	—	—	250	36
Brassó	október	2 "	600	340	390	250	190	340	400	245	240	40
Deés	september	29 "	620	580	520	—	240	460	680	280	320	28
Gyula-Fehérvár	september	26 "	560	465	400	—	225	425	450	120	260	40
Kézdi-Vásárhely	október	1 "	580	460	310	260	160	440	300	80	260	32
Kolozsvár	október	1 metermázsa	720	—	520	—	440	480	450	150	300	42
Maros-Vásárhely	augustus	13 metermázsa	610	—	400	320	200	460	330	100	280	32
Nagy-Szeben	október	2 hektoliter	490	370	350	—	180	420	200	140	350	40—46
Nagy-Várad	september	22 "	482	406	382	260	200	384	400	150	350	48
Sepsi-Szent-György	október	5 "	560	520	350	220	190	340	300	120	150	36
Szász-Régen	október	1 "	525	400	350	350	240	400	540	300	260	28
Torda	september	26 "	500	400	400	300	200	425	300	25	250	40